maggama jänud ning ärrakülmanud. Kes jõuab Anna ehmatust üllesrääkida kui teña liggemale jõudes oña norema wenna ja ühe tuttawa nabri lapse siin ülles leidis. Teña ei teadnud essimesel silmapilgul mis ta piddi teggema; ehmatus panni tedda wärrisema; pärrast sedda wõttis ta oña pä ja kaela rättiku maha, tõmbas lapsed luñe seest wälja, mässis neid rättikude sisse ja wõttis neid möllemid korraga sülle. Koorem olli raskem kui tüttarlaps arwand, siiski ei raadsind teña lapsi teine teisest lahutada, waid kandis neid, wahete peal puhkades, möllemid eddasi. Küllasse olli weel liggi kaks wersta maad ja tee olli tuisuga raske. Anna langes wiimaks koorma alla maha ja tundis jõudu löppemas; seal pallus teña kõigest süddamest Juñalalt abbi ja kattis lapsed oña kuega kinni. Nattukese ajja pärrast kuulis teña rahwa häelitsemise ja näggi iljemine ka mehi, kedda ta oña külla rahwaks tunnistas; Anna issa ja nabri lapse issa ollid nende ulgas, ja kõik ollid ühes wälja läinud ärrakaddund lapsi otsima. Need peastsid Anna koormast ja kandsid lapsed küllasse.

Siin tulleb nüüd miño juttu kõige keñam tük, se on, et möllemad külma kätte kohmetanud lapsed jälle ellusse ärkasid! ja kül luggeja, kes isse armastaw lapse-wañem on, sedda ärra mõistab, mis rõem neil wañemil sai ollema. Kõik külla rahwas rõemustas nendega ja auuwäärt kirriko õppetaja, kes ka juhtumisest sõñumid sanud, jutlustas pärrast lõunasses jutlusses selle asja ülle ja püdis rahwale selletada: kudda ka önnetuse läbbi suur hä wõib sündida; sest kui Anna katki läinud kelk koera rakkest ei olleks peastnud, ei tea kas siis lapsi ni ruttust olleks ülles leitud et jälle ellusse ärratud. Nõnda mõistab Juñala elde oolekandmine ja arm kõik willetsused meile kassuks käända. Sedda ja weel mitto muud kenna maenitsuse sõnna rääkis õppetaja ärda meelega, mis läbbi kuuljad — kelle seltsis ka Anna issaga olli — süddame liikumist tundsid et neil wessi silma tõusis. Teisel päwal sai sesiñane luggu ka Kölni linnas teadawaks ja olli seal seitungides luggeda, kust seest meie luggu Kalendri-luggejadele wälja kirjutatsime, et neñad sedda kindlast tähele pañeks, mis õppetaja kirrikus ütles, sest se on üks wägga keña nink tõssine õppetus, ja tulleb önnelikuks iggamees kiita, kes sedda oñas süddames tallele pañeb ja siis, kui tarwis on, selle sõña järrel oskab ellada.

Lühhikene õppetus ellawa lomadest.

Et meie maa rahwale aega möda ka pissut õppetust saaks mõnest ellawast loomast mis liggemal ehk kaugemal wõeral maal sigginewad ja Juñala suurt wägge ning tarkust üllestuñistawad, seks on Kalendri-wälja-andja nõuks wõtnud tänawo nõnda kui ülle miñewal aastal jälle üht ja teist looma luggejale selletada ja ellaja kujju pildikese peal silma ette üllespanna. Sesañna armo rikkas taewane Issa, kes